ALICI KUŞU KARDEŞLİĞİN

ARİF DAMAR

ŞİİR

yazıcı 2. BASKI

ARİF DAMAR
ALICI KUŞU KARDEŞLİĞİN

ALICI KUŞU KARDEŞLİĞİN

şiir

YAZKO
Türkocağı Cad. 17-19
Cağaloğlu-İstanbul
22 78 45

Yazarın öteki kitapları:

GÜNDEN GÜNE
SESLERİN AYAK SESLERİ, 2. basım
ÖLÜM YOK Ki

Bu kitap Ağaoğlu Yayınevi Tesisleri'nde
dizildi, basıldı, ciltlendi, 27 73 37
Kapak: İsa Çelik
İstanbul 1982

ALICI KUŞU KARDEŞLİĞİN

ARİF DAMAR

yazko

Yazarlar ve Çevirmenler Yayın Üretim Kooperatifi

İSTANBUL BULUTU

1. Basım 1958
«Cemal Süreya ile Yeditepe 1959 Şiir Ödülü»
2. Basım 1976
3. Basım 1981

İlle görmek için mi beklenir güzel günler
Beklemek de güzel

OD

Yazdan kalma günler getirirsin kara kış içinde
Bir serçe dala konar gibi güzel her söylediğin
Don vurur kırağı çalar evrenimi
Yüz güvercin pırr demiş uçmuş gibi ürkerim her
gidişinde

Kulağımı çınlatan aşımı kotaran söküğümü diken
Od düşer su serpersin içime
Şaşırsam sesini duyarım
Deniz kıyılarısın ağustos güneşinde

IŞIRKEN

Günün güzelliği üstünde
Bütün güzelliği üstünde
Dünlerden kalan üstünde
Yarın gelecek üstünde
Gücü kuvveti üstünde

ENİKONU

Pencereye pencere hey pencere derim ne gücenir ne eder
Sokağa sokak hey sokak derim o da öyle
Gün geçer hey gün geçen gün derim güle güle
Darılır enikonu

Aklım var düşünürüm iyi kötü
Basıp giderken çamaşır iplerinden ikindi güneşleri
Girin bakın
Evinizi serin tuttum çocukları güleryüzlü

GİTME KAL

Nice nice acıları aklına getir
Bunca yoksulluğu aklına getir
Gözyaşlarını aklına getir
«GİTME KAL» var yok dinlemez bir çocuk isteğidir
Gitme aklına getir

Kıraç mı kıraç toprakların üstüne
Güneşler açar yağmurlar kesilince
Çırıl çıplak kayada yeşerir incir ağacı
Dağların kuytusunda bir uslu çiçek
Dağıtır mavisini kendi kendine
Gitme beraberlik içinde
Nasıl sevinirdik aklına getir

Herşeyi herşeyi aklına getir
Gece yarılarını aklına getir
Söylediklerini aklına getir
Sinsi yağmurlar yağıyordu
Soğuktu
Yaktığımız ateşi aklına getir

Nelerden geçiyorsun aklına getir
Gitme dünyamızın her yerinde
Yorgun eller gülleri derleyince
Ellerin sevincini aklına getir
Güllerin sevincini aklına getir

Ne çok severdik seni aklına getir

İSTANBUL BULUTU

Bulut gelir pare pare
Ada'da Moda'da ak
Haliç üstünde kara
Topkapı'da karışır kayıplara

DÖRTLÜK

Bir eiim ekmekte bir elim sende
Bir elim gerçekte bir elim sende
İki el bir baş içinmiş masal
Bir elim gelecekte bir elim sende

AFRİKA GÖKLERİNDE ÜÇ PARÇA BULUT

1

Sizin payınızda gözüm yok hiç yok
Yok demirde petrolde gözüm Nil'de yok
Sıcağı sıkıntısı düşen payıma
Denizi yok Afrika'nın gökyüzü yok bulutu yok
Gözleri var olsa olsa kirpiği yok
Tek güneşleri kalmış elinde avucunda

2

Uzun yağmurlarda ıslanmak istiyorum
Çok uzun yağmurlarda
Hint yağmuru Çin yağmuru olsa olsa
Bu beynime çakılan güneşi Afrika'nın
Bu çöken koku hürlüğe suya
Uzun uzun yürümek
Uzun çok uzun yağmurlarda

3

Afrika'nın yağmuru kendine yetmez
Güneşleri bol yağmuru yetmez
Bunu şiir sanmayın bulut bu
Ozan işi yağmur bulutu
Yağacak Cezayir'e gider gitmez

Bir de 46 da böyle aldandı ağaçlar
Çiçekler yandı soğuktan cız etti içim

BEKLERKEN

8 lere 9 lara alanda
Gün ışıyıncaya pencerede
Alan oldum pencere oldum
Ben ışıdım
Ben vurdum 8 de 9 da

ÇAĞRI

Gel de cemreler düşsün havalarıma
Toprağıma suyuma

AĞIR

Orada ağır bir şey var
Sesin üstünde çok ağır

Şurada ağır bir şey var
Gözün üstünde çok ağır

Burada ağır bir şey var
Sözün üstünde çok ağır

YOL YORGUNU

Bana bir türkü öğretsen
Ayın aydınlığında söylesem
Gecenin karanlığında söylesem
Yağmurlar yağınca söylesem
Toprak uyanınca söylesem
Bana bir türkü öğretsen

Bana bir türkü öğretsen
Beraber olunca söylesem
Ayrı kalınca söylesem
Seni unutunca söylesem

Bana bir türkü öğretsen
Geldiğim yerlere ergeç dönebilsem
Sevebilsem her şeyi yeniden sensiz
Sensiz vazgeçebilsem
Gece demesem gündüz demesem
Kimseleri dinlemesem
Hem yürüsem hem söylesem
Hem söylesem hem yürüsem

Biz çok
Biz hep
Böyle erken böyle erken
Kolay değil gün ışığı
Elimize dokunmadan

Biz hep
Biz çok
Geç vakitler geç vakitler
Kolay değil gel de dayan
Kolay değil gel de dayan

AYDIN HALİ

Biri öbürüne bir şey söyledi
Öbürü bak sen dedi
Bir şey daha söyledi
Bu kadar olur dedi
Bir şey daha söyledi
Vay anasını dedi
Öbürü birine bir şey söyledi
Biri öbürü öbürü biri

DÜŞÜ ETİN TIRNAĞIN

Mehmet gülüyordu
Dağlar mehmet taşlar mehmet
Dağ taş gülüyordu

DÖRTLÜK

Ak elle az şey edinmedim geceden günden
Geriye bir şey kalır birkaçını kaybetsem
Açlıklarda açıkta korudum yıllar yılı
Bir şey var yokluğunda hiç bir şey kalmaz benden

GECE

Sarhoştu ayılmış ağlıyordu
Gönlünce yaşamıyordu ağlıyordu
Güçsüzlüğüne ağlıyordu
Korkusuna ağlıyordu
Utanıyordu utanıyordu
Camlarda ortalık ağarıyordu

AĞIT

Kemal Ergin için

Aklıma bile gelmezdi
Kimselerin gelmezdi
Hep
Hep de böyle öldük bildim bileli
Umudu hiç yaşamadan
Irak yoksul yabancı akşamlarda
Durup dururken
Durup dururken önümüzdeki günler güneşler
İnce su varamadı bir türlü denizlere
Hanidir hani
Ölenle ölünmezmiş denir
Aslı yok ki

GÜVERCİN KANADIYLA

Güvercinin kanadını kırdılar
Ak kanadını yarı yolda
Selâmım boyandı kana
Selâmım boyandı kana

Ben yalnız tarlada mı başak
Denizde mi balığım yoksa
Bu esen ne biçim yel yapraktan sudan
Poyraza mı çevirdi hava

Kötü günler mi geçti ben görmeyeli
Ben de acılar mı kattım acıya
Bu yol o yol değil mi söyleyin n'olur
Çıktığım yol giden yol hürlüğün yolu

CABA

Bu çağın böyledir sevisi
Mutlu etmez cabadan

Kem göz kıskanır
Hoyrat elde yağma olur kıvancı
Gideni genç ölümünden

İlgi güven varı yoğu
Yoksun kalır yetmez gücü
Kimi çağrılır türküsü
Kimi bağlı eli kolu

Gözlerimi saklarım gözlerimden

Sevmişsin bir kez
Geçsen geçilmez

Böylodır çağımın sevisi sorüvenl
Hoklor sonsuz solukouz gunlor günü
Dinlonir yoyılo yoyılo
Konuklonir duro duro

DÖRTLÜK

Hürlüğü var edenler var etmediler mi düşün
İletenler sana kadar iletmediler mi düşün
Türküsüyle yetinmenin övünecek yanı yok
Kapıları itenler itmediler mi düşün

İKİLİ

Akıl ersin ermesin sevdama
Senden yanayım dedi yeşeren dal senden yana

BELLİ BELİRSİZ

Gecelerin berisinde bir kapı
O kapıyı açtım kaç başka kapı
Kaç çıkmaz sokaktan sonra bu sokak
Bir gerçeğin öyküsü
Yüzyılların öyküsü
Yapraktaki yeşil boya kaç güneşin
Bin düşten arta kalır
Elle tutulan gözle görülen
Çok erkeğin çok kadının çabası
Belli evren belirsiz evren

ORTANCASI

Sakız leblebisi kokuyor avuçları
Gözlerinde Rönesans, gülüşü Ortaçağlı

İKİLİ

Çektim kahvedeğirmenlerinden çok ince ama kahve
değil
Vız gelir değirmentaşı öyle bildiğin gibi değil

EN ÇOK

Savaşlarda en çok kıtlıkta kıranda
Benimdir yeryüzü geniş gökyüzü
Bir yandan narlarım çatlar incirlerim ballanır
Kentlerim yanar yıkılır bir yandan
Düşer akarsularım düşman eline uzun uzun
Ortalıklarım kararır karlarım erir dağbaşlarında
Uzanır akşamlarımın sessizliğine ölülerim genç genç
Yapraklarımın yeşili çocuklarımın betibenzi uçar
gider
Bıçak bıçaktır yabancılar doğduğum büyüdüğüm
yerlerde
İnsanlarım çekilirler gerilere gerilere

Parçalanır parça parça kırlarımın duru beyazı
Haritalar çizerim boyuna sabahları akşamları

Anılarım
Anılarım durur mu sanıyorsunuz öyle eli bağlı
Anılarım ayağına tez döğüşken hırçın
Anılarım diken diken
Anılarım tutar dağın yolunu kimseleri beklemeden
Dursam yakamdan çekip götürürler beni çocuk
olmayın

Benimdir yeryüzü geniş gökyüzü
Dağlarıma ilişmesem de
Bulutlarımı sürükleyip başka göklere

Yağmurlarımı dudakları çatlamış kadınlarım için
Şakır şakır yağdırırım bardaktan boşanırcasına
Yorgun ordularımı görünce
Irmaklarımın yatağını değiştiririm
Yüksek ormanlarımı az mı söktüm Afrika'dan
Amerika'dan
Diktim yurtseverlerin yolu üstüne tek tek

Akan suyunu bilmem
Uçan kuşunu toprağını bilmem
Uyuduğum olur Asya illerinde Afrika
Bende uyanır Asya Afrika
Alaca karanlıkta
Yarı gecede
Savaşlarda en çok kıtlıkta kıranda

SATRANÇ

Cemal Süreya'ya

Yaşantısız ozan harcı toy gökçe-yazın
Yalan mı gerçek mi yerilen
Mutsuzu mutlu eden bir çift yalın söz
Seç akı karadan seçebilirsen

Yan çizmek direnmeye kaçış çevreden
Taş oynanır mı gelişi güzel
Oysa çalışkan eller yönünden
Denenmiş en yavuzu satrancın

Taşıma suyla dönmez değirmen
Bilimsiz kural vezir açmazı
Çıkmaz sokakların görünen köyü
Ya korkulu düş ya çoban matı

Kara düzen kötü kişi kof evren
Yok-gönülde umudu uyandırırsan
Güller bir beyaz beyazdan
Seviler bir güçlü güçlüden

Vurmasına lôdos vurur ayağını

GÜVERCİN

Güvercin
Dursa da yürüse de güvercin

KEDİ AKLI

Nahithanım'a

1. Basım 1959
2. Basım 1976
3. Basım 1981

Kendimi onun yerine koydum da düşündüm
Gökyüzünün yerine koydum da düşündüm

DAYANIKLI SU
AKAN SU

Siz sofranızdan tuzu eksik etmediniz
Denizler gönendi şiirlerimde
Gecenizden gündüzü eksik etmediniz
Övündü gün ışığı
Kır çiçekleri sevindi çocuklara
Umudu gönlünüzden eksik etmediniz

DÖRTLÜK

Yaşadıkça anlar insan yeryüzü tek gerçek tek
Bir ucundan bir ucuna denizler gibi gerçek
Güç serüvenleri incl çıkaranların çok güç
Durur gün durdukça inciler ışıl ışıl tek tek

BEN BENİ

Ben beni sarpa vurdum ben de böyleyim
Korkulu sular boyu yalçını diki
Ayın karanlığında gün ertesini
Ben seçtim denizleri kendim istedim

Gölleri sevmedim ki düz ovaları
Kişiye birşey katmaz yürüsen baksan
Deniz vurmasa da gölgen bilirsin
Tuza karışacaksın maviye çalan

Kaç kapının önünde bekledim durdum
Kaç güneşten eli boş çevrildim geri
Bir ateş böceğiyim aysız gecede
Bir çağrıyım işitin geleceklerden

Balıkçılar tanıdım ıssız koylarda
Boya karıyorlardı çam kabuğundan
Balıkçılar tanıdım ıssız koylarda
Boya karıyorlardı göklerden sudan

Bir ateş böceğiyim aysız gecede
Muştuyum hiç olmazsa aydınlıklardan
Bizim göklerimiz de çoğalır bir gün
Bir gün gelir toprağın suya aşkından

YOK YERE

Yalnızlığım kalabalık gitgide
Soğuk güneşler gibi çekildim kentin sokaklarından
Yoksa koruyamam bu sevinci kırılır kolum kanadım
yoksa
Hani yok mu ya hani ne derler hani işte yok yere
Yalnızlığım yalnızlığım gitgide

Yığınları yerine koyuyorum sıradağları diziyorum
ardarda
Bunu ben ister miydim oysa hiç ister miydim
Kapılarda kalmasaydım nasıl söylesem? Yarı yolda
Hani yok mu ya hani ne derler hani işte yok yere
Yalnızlığım kalabalık

DA

Ben seni seviyordum seni sevdim
Islak buzağıları seviyordum seni sevdim
Kartal kanatlarını mor menekşeleri keçi yollarını
Öğle sıcaklarında ağır salkımların serin odalarını
Patiska örtüleri köşe yastıklarını ak dantelleri
Bir kapının benim için açılmasını tek benim
Beklenmesini seviyordum seni sevdim

Yalnız kendi bardağımda istemiyordum çayları
içkileri
Bir otçuğu koparmasını istemiyordum
Sana vermiyecek olduktan istemiyordum
Elma dilimlerinde cıgara küllerini
Yemek artıklarını çiçekli tabaklarda
Kimsenin aç
Karanlıkta kalmasını

Ben seni
Sıcak ekmeklerden bir sokum
Ayın ondördünü

AK

Durdum
Baktım baktım baktım
Ölmeden görmek isterdim
Ben haydi haydi isterdim

Ekmek ufaladım gökteki kuşa
Tabaktaki suyu yeniledim
Kırlangıç yuvasına içim titredi
Dayanamadım odama girdim

Üç direkli bir gemiyim Van gölünde
Yelkenim martılardan ak
Var ötesini sen düşün

Elim sizsiz birşeylere değmiyor
Yok yok başka
Elin değerse bize yaz diyorsun ya
Yolun düşerse uğra

BOŞTA

Mavi zambak dereotu yağmur bulutu
Tarlakuşu akgül
Göklerdeki başıboş kıvanç elimizin kolumuzun gücü
Gören gözlerimiz tez ayağımız
Kala kalır

Isırganlar işte baldıranlar ayrık otları işte
Durma ağustos sonu kışla hadi
Erkenci güz yağmurları kırlangıç dönümü
Çat kapı ekim ayı kasım yeli
Hiç gecikmez hiç bekletmez
Kar yalnız damlara bacalara düşmez
Sokaklara düşmez

DİDİNE

Gücünden kattım güçlendim
Sesinden kattım seslendim
Sana seslendim
Dönüp baktılar ben bin diyeyim

Oy oy dedim yanlış anlama
Durmuşsam dinleniyorum
O sokak senin bu sokak benim
Aslında yerimdeyim

Bir elde hep elimin biri
Ötekini görmüyor musun
Kimi bir adım geride kalıyorum
Kimi bir adım gerde kalıyorsun

Ayışığını yoluna çıkarıyorum
Yolu yok olana çıkarıyorum
Kayaların ardından çıkarıyorum
Kayaların önüne çıkarıyorum

Ateşböceklerini karanlıkta bırakıyorum

KEDİ AKLI

Bir diyeceğim yoktu hüzünden yana
Yıpranıyordu kötü kadınlarda aşkım pis karanlıklarda
Yetmiyordum yeni insanlara yetişemiyordum
Ölür kalırdım belki de sokak aralarında bir kenarda

Kimin umurunda dedim ama kendimi inandıramadım
buna da
Yakışmıyordum eski pencerelere yosunlu sulara
Ölür kalırdım belki de sokak aralarında bir kenarda
Uyandırılacak çocuklarım vardı uyuyorlardı
uykularında

Çok mu yaşamıştım az mı ölmek hakkım mıydı yıl
varken akşamlara
Bu kedi nerden çıktı demeyin kapı aralıktı ben
bıraktım da
Okşayacak bir şey ister ellerimiz kendi sıcaklığında
Yıpranıyordu kötü kadınlarda aşkım pis karanlıklarda

Ne iyi etmişim aldım düşündüm kedilerin yarı ak yarı
kara aklında
Kedi işte kedi boğuyordu yavruyu engel görünce
aşkında
Çekilmemişti denizlerim
Döndüm hırpalanmış geceden dayanıklı aydınlıklara

Ağlanır kedi yavrularına çocuksuz anaların arasında
Bu kedi nerden çıktı demeyin kapı aralıktı ben
bıraktım da
Uyandırılacak çocuklarım vardı uyuyorlardı
uykularında
Ne iyi etmişim uyur uykularında

KARŞIDA ÇARDAK LAPSEKİ

Göçmen diye belledik erkekleri kadınları
Çocuklar çocuktu bizler gibiydi
Buymuş bu güneşmiş ışıtan ırak yurtlarını geçtikleri
karanlıkları da
Bizimdi kasaba bildik kasaba eski kasaba
Durdular baktık iliştiler açıktan açıktan
Elimizin altındaydı deniz konserve kutuları kayalar
koca koca
Elimizin altındaydı iş güç kıyı fabrikalar köşede
bucakta
Bize bildik çarşı panayır iskele balıkçı kayıkları
Bize bildik Marmara denizfeneri karşıda Çardak
Lâpseki
Elimizin altındaydı ağ kürek motor akıntı açıklarda

Çocuklar çocuktu
Görür görmez belledik ya
Sarıydı kızlar saçları mısır tarlalarından
Daha sarı yumurta sarısı
İnce ince kaşları var mıydı yok muydu
İnce uzundu kolları bacakları sarı çizgiler gibiydi
Tuzsuz denizlerden mi sürdüler gözlerine yoksa ne
Bu uçuk mavileri

Bıkmıştık birbirimizden eskimiştik
Onlar yeniydi sarı çizgiler gibiydi
Duruyorlardı tetikte duruyorlardı ince ince
Duruyorlardı sarı çizgiler gibi bize bildik akşam
vakitlerinde

Biz güldük önce onlar gülümsedi papatyaları andık
Irak yurtları geçtikleri yerler oraları nerelerdi

Masallar öğrenmiştim anam söylerdi kış geceleri
Oltam dergilerim ağabeyim de vardı
Babam ölmüştü yoktu o yoktu
3 e geçmiştim ama pekiyi pekiyi aldım numaram 6

Namık Kemal'i bilirdim şurda Bolayır'daydı şimdi
Peri padişahının kızı üç ak güvercindi ama güvercin değildi
Aya ya sen doğ ya ben doğayım derdi bir silkindi miydi
Geçen yıl Gülcemal gelmişti Gülnihal gelmişti
İstanbul ayağımıza değin gelmişti
Köpekbalığı çıktı geçen yıl denize inemedik yaz boyu
Yavuzbey vurdu onu hem de mavzerle vurdu
Akranımdı biri Yavuzbeyi bilmiyordu
Yavuzbey Yavuzbey Yavuzbey gibi yoktu
Babam yoktu benim 3 e geçmiştim pekiyi pekiyi

Konserve fabrikalarında gündelikler düştü üç gün
geçti geçmedi
Paylar azaldı kayıklarda
Bizimdi kasaba bildik kasaba eski kasaba
Elimizin altındaydı deniz konserve kutuları kayalar
koca koca
O çocuğa kelebeklerimi karagöz balıklarını
gösterecektim az daha
Elimizin altındaydı iş güç kıyı fabrikalar köşede
bucakta
Elimizin altından bir parça yana
Bize bildik çarşı panayır iskele balıkçı kayıkları
Kaydı, ağ kürek motor akıntı açıklarda
Dillerini yadırgadık çektik saçlarından kovaladık
evlerine
Kovaladık sarı çizgiler gibi bize bildik akşam
vakitlerinde

Alıştık sevdik yeniden sonra sonra
Lâpseki Çardak karşıda

OYUNCAKÇI KENAN

Bana eğreti duvarından
Kenan bizim Kenan Sarı Kenan
Sarılığı kalmamış Sarı Kenan
Övgüsü babasına kahraman

Bir oyma kayık geçer aklından
Aferin almıştı Saim Hoca'dan
Aferin Sarı Kenan
Varı yoğu oyuncaktan

Yüreciği üç parçadan
Karısı kızı bir de oğlundan
Sarılığı kalmamış Sarı Kenan
Tek özlemi istakozdan

Öleli yedi yıl geçmiş aradan
Korkuyor gene de babasından
Kenan bizim Kenan Sarı Kenan
Saati kurulu alaturkadan

AÇIK İŞTE

Yanlış mı eksilmedik mi ayışığı kararmadı mı
Kızmaya gücenmeye kalkmayın hiçbir şeye
aldırmıyorum
Ağzıma geleni söyliyeceğim sizlerden az mı çektim
Durun beni dinleyin ne diyeceğimi bilmiyorsunuz
Pencereleri kapatmayın kapıları açık tutun
Sizlere borcum yok ki alacağımı da istemiyorum
Hoş ne yaparsanız yapın beni susturamazsınız
Hele sözümü bitireyim sizlerden az mı çektim

Duru bir göle bakar gibi eğilin bakın
Hor tuttuk açık işte kendimizi hırpaladık
Yıllandıkça vurduk baltayı
Bizim suçumuz yoktu büyükler öğütledi
Yanlış mı eksilmedik mi ayışığı kararmadı mı
Duru bir göle bakar gibi eğilin bakın
Açık işte

Öğretmenleri severdik bize şarkılar öğretirlerdi:
Yoksulları severdik çirkini bile severdik
Yahudi çocuklarını severdik tuzsuz hamursuzları
güzeldi
Bir ağızdan şarkılar güzeldi biz de güzeldik
Bize bu iyi şu kötü diye öğütlediler

Böyle birşey bilmiyorduk aklımıza gelmiyordu
Kızlarla oynuyorduk bunun ayıp olduğunu öğütlediler
Birini ayırmıyorduk kötü gördük
Ayakkabıları eski diye kötü gördük
Bizim suçumuz yoktu büyükler öğütledi
Kıskançlık bilmiyorduk arkadan vurmayı bilmiyorduk
Yazısı düzgün olanı kutluyorduk
Çamurdan elma yapanı kutluyorduk
Büyükler öğütledi biz de çocuktuk
Çocuktuk açık işte

Uçurtma yağmasını büyükler öğütledi
Sokakları kötü gördük oyunlardan soğuduk
Bir ağızdan şarkılar güzeldi biz de güzeldik
Bize öç almayı öğütlediler böyle birşey bilmiyorduk
Bitkilerin suyunu kestik belimize bıçak soktuk
İğne batıramazdık pusu kurduk
Bir sırada yürüyorduk sırayı bozmayı öğütlediler
Bize bu iyi şu kötü diye öğütlediler
Kendimizi beğendik açık işte

Hem akrabamızdan utanır olduk
Hem şilepleri yok diye utanır olduk
Yanlış mı eksilmedik mi ayışığı kararmadı mı
Vurduk baltayı parçaladık
Kendimize kıydık açık işte
Çocuklukta kapılar açık işte
Açık açık işte
Duru bir göle bakar gibi eğilin bakın

ANALAR

Analar bu çocukları nasıl güldürüyorsunuz
Nasıl yaz gökleri gibi böyle
Durgun sular iyi çağlar gibi
Kulaklarına neler fısıldıyorsunuz
Ne öğütler veriyorsunuz
Analar bu çocukları nasıl güldürüyorsunuz

Bir çocuk koşuyor ardından çocuklar koşuyor biri daha koşuyor
Sarı at kuyruğu saçlar kırmızı kordeleler benekli morlar
Bu etekleri nasıl biçiyorsunuz analar
Bu gömlekleri nasıl dikiyorsunuz
Analar bu çocukları nasıl giydiriyorsunuz

Nasıl büyütüyorsunuz nasıl şaşıyorum şaşıyorum
O eti o sütü nerden buluyorsunuz
Memelerinizi gür tutuyorsunuz
Bir top sıçrıyor ardından bir çocuk bir çocuk daha
Gücümüze güçler katıyorsunuz
Analar utandırıyorsunuz
Çağı utandırıyorsunuz çağdaşı utandırıyorsunuz

DUR DUR

Gecem erken dur dur
Gözlerine bakmazsam uzun bakmazsam
Gecem erken inecek bitecek tükenecek gibi de değil
Dur bir sokak daha aydınlık edineyim
Gecem erken

Yağmuru güneşleri haziranı yürüsek
Diyelim saat 24 aşk dinler mi cumartesiyi geçmişiz
dinler mi
Akşamları alsak samanyolunu alsak Aksaray'a
götürsek bıraksak
Bir dalı kırdık diyelim şiirden başka nereye konur
Gecem erken inecek dur dur

Hangi gökyüzü ister yasak edilsin bakılmak bakılmak
Dur bir sokak daha aydınlık edineyim
Gecem erken, bitecek tükenecek gibi de değil
İstersen sonu yok diyelim istersen ırak ırak
Gecem erken inecek

BİR YANA

Boşuna uğraşıyorum boşuna yazıp çizip karalıyorum
Karaladığım bir yana
Yanlış taşıtlara binmişim bilmediğim yerlere geldim
sular da karardı
Gerisin geri dönmek güç
Güçlüğü bir yana
Duvarlar çıktı önüme sular da karardı
Ellerim boş
Bildik kelimeler elimden tutarken kolaydı
Kolaylığı bir yana
Arkadaşlık der sık ormanlar getirirdim akla
Yanyana getirirdim ateşi suyu
Denizler hemen nasıl güneşlenir uzun yapraklar ay
çiçekleri
Ay çiçekleri bir yana
Omuzlar dayanırdı omuzlara
Omuzlar omuzlara

SAAT SEKİZİ GEÇ VURDU

1. basım 1962
2. basım 1976
3. basım 1981

ârif'ledim de ışıdı çağımızdaki gerçek
deniz yıkıntılarından gökler çekilmiyecek

SAAT SEKİZİ GEÇ VURDU

Kime ne desem
Boyuna kendimi dinliyordum eski yağmurları
dinliyordum

Düşünmeden biliyordum deniz ılıdı
Dökülen çelik katı
Yürüyenler yanyana

Yüzümü güneşte dinlendirsem
Dağın dağ olduğunu bilsem ovanın ova ağacın ağaç
Kurtulurdum

Çok köprülü sular gibi git git bitmedi
Boyuna kendimi dinliyordum eski yağmurları
dinliyordum

Saat sekizi geç vurdu
Giden gitmiş hüznü ayaklandırmak boşuna
Düşünmeden biliyordum

ELİM ACIKIRDI HEP

Magdi Rufer'e

Uzanır bir asmaya anamın eli 24 yıldır
İnce eli
Kemikli eli

Uzanır bir asmaya benim elim 24 yıldır
İnce eller için
Kemikli eller için

KARTACALI YIKINTI

Geçmiyordu bir kartal gölgesi bile kızgın kayalardan
Yerinde kalsın istiyordum yüze vuruyordu
Paslı demirler o, o ezik saçlar
Batık gemilerin deniz diplerini saran umutsuzluğu
Yüze vuruyordu

Hadi gittim dönüp dönüp ardıma baktıktan gitmek
mi bu
Kırık plâklar bir kış gülü yüze vuruyordu

Birşey katmaz aşka eklesem birleştirsem biliyorum
Kanatlı balıklar eski çerçeveler yüze vuruyordu

İstesem de birini takamam silindim fotoğraflardan
Yaz kumlarında kurumuş yengeç ayakları
Bir martının ölüsü yüze vuruyordu

Yerinde kalsın
Batık gemilerin deniz diplerini saran umutsuzluğu
Yerinde kalsın istiyordum
Yıkıntıma yıkıntıma vuruyordu

BULURDU BENİ

Bulurdu beni
Irakta en
Ötede tâ
Bulurdu beni

Çıkılan bir dağdı bana uzanan yol açılan kapı
Çocuklar hani mutlu hani saklanır analarından
odalarda
Saklanırdım
Bulurdu beni

Yoktu boşluk yoktu ölümün sessizliği hiçlik yoktu
Bensiz geçmezdi çağ
Tik tak tik tak
Bulurdu beni

Ben de her gün bu güneşi kurardım

DAR AÇI

Uzun saçlar yakışırdı sana uzun yıllar
Bir gökyüzü bitince öteki başlardı

Çevik taylar dururdu güneşte olgun başaklar
gölgelikler dururdu
Ovalar aydınlıkta dururdu
Bulut geçti derdik bilemedin
Ya da yağmur yağacak derdik
Fesleğen saksıda güzel dururdu

Bak bu olacak şey mi kömür beni vurdu
Ayaklarım aldı başını gitti
Ellerim kaldı duvarda
Kalk ne olur pencereyi aç

Uzun saçlar yakışırdı sana uzun yıllar
Bir gökyüzü bitince öteki başlardı

Kİmİ

Hiçkimseyim

Uzak sularda sürüklenen
Köyler gibiyim
Kimi

Oy döğüşken istek varılınca çoğalan, oy
Kimlerdi bilsen şimdi doğrulan eskilerde yıkılan
kimlerdi
Hep çekildin kanla göründün kayboldun gene
Tükenmez gücün çağların engelini dinlemedi

Kimlerdi bilsen şimdi doğrulan eskilerde
Hep açık denizler gibi mi kalacaksın hep sınırsız
Hep mi bekleteceksin mutluluğun ardından gidince
mi yalnız
Bıraktık herşeyi işte bir seni alıkoyduk

Sayılı yıllar bize verilen uçsuz çöllerin yanında
Yetmedik de öldük öldük dirildik
Eskidim oy kurtul ötelerden
Kimlerdi bilsen şimdi yıkılan anılarımda

PASCAL BOŞLUĞU

Karşıydık, ak alnımıza vurulurdu kana savaşa bakır
çalığına karşı
Cılız yarın daha çocuklar emzikli kadınlar
yağmalanırken
Mutlu düzen yağmalanırken ötelerin saklısı
yağmalanırken
Karşıydık
Tek tek yıkıyorlardı biliyorduk
Birlikti yapılı adamları geçen çağların
Da da
Tanıktılar
Taş gibi son geceleri yüreklerimize oturmuştu son
bekledikleri
Kırılıyorduk benzemiyorduk
Kırılıyordu parmakları çook insanın
Bakır çalığına içinden pazarlıklı nehir diplerine
benzemiyorduk

Ben buralardayım hey vurula vuruşa
Seçiyorum sizleri işte
Onların içinden karaların sarmaşıkların
Çevrenizde Pascal boşlukları

Vursalar bir damla kanım akmaz
Şimdilerde vursalar

SOĞUK DEMİRCİ

Kartallar kaldırdım diye
Kartallar indirdim diye kuru otların sıcağına yılan ıslıklarına
Yok yıllarımdan yirmiyedim
Yirmisekizim yok
Kimse de veremez bana yeniden yaşamak için
Göklerini kuramaz kimse
Bulutunu çatamaz

Yürür kömür dumanları anılarımdan
Yürür camgöz
Yürür tüylü örümcekler dişi kelebeklere
Tok midyelerin aralıksız uykusu ağırlaşır
Çekilir ay yapraksız göllerin alışkın sularından
Kımıldanır iskorpitler yengeçler
Kımıldanır ellerimde yüzümde
Kımıldanır toprak
Yıkılır evler surlar denizler

Bir soğuk demirciyim şiirde
Bir sıcak demirciyim şiirde
Açtım bütün sokakları gökyüzüne
Sevgiye giden sokakları bütün

EĞRETİ DENGE

Ay her yerde vardı
Bozuldu eğreti dengelerim çelik çubuklu yapılarda
Buymuş benim arayıp arayıp
Ay her yerde vardı

Yanılmak sandım ben de mutsuzlar gibi
Aydınlığında biçimlenmeden önce
Sandım durur evren gider karların akı
Ay her yerde vardı

Kandı sızan
Dikendi tel
Taşdı duvar
Ay her yerde vardı

Buymuş benim arayıp arayıp
Bozuldu eğreti dengelerim çelik çubuklu yapılarda
Aldım karanfili suya koydum
Ay her yerde vardı

DER DEMEZ

Beklerdim elimden tutsun diye
Tutsun çıkarsın diye sokaklara
Diye kırsın şu şarap şişesini tutsun
Beklerdim

Beklerdim buz vururdu yapraksız parklarda otu
Demir kilit paslanırdı
Boy atardı kısrak ovalarda
Niye beklerdim

Der demez niye beklerdim
Belki de herkesler böyle diye
Tutsun çıkarsın diye sokaklara
Diye kırsın şu şarap şişesini tutsun

Der demez

HÜRLÜĞÜN ÜSTÜNE SÜRDÜLER BENİ

Atım ben başıboş hür soyundan
Al atların kır atların doru atların
Yağız dorudan bir at

Dallar gibi gönenirdim
Bir ses geldi miydi insanlardan
Döverdi yağış kuyruğum topuklarımı
Bir el değdi miydi doru boynuma

Denize sürselerdi
Hürlüğün üstüne sürdüler beni
Yalçına sürselerdi
Hürlüğün üstüne sürdüler beni
Atım ben
Suçlu bir at

Kalem parmaklarını kırdım
Ön ayaklarımı kırın
Köprücük kemiklerini kırdım
Ard ayaklarımı kırın
Atım ben
Karanlık bir at

Şimdi hür şimdi başıboş elleri yakaladı yelemden
Badem gözleri bakar gözlerime
Doru boynumu kaldıramam
Atım ben
Çirkin bir at

Atım ben
Al atların kır atların doru atların
Başıboş hür soyundan
Yağız doru
Köle bir at

Çiğnedim hürlüğün ince bileklerini
Vurun beni

AĞIT

Elleri yaprakları aralardı
Elleri yaprakları aralardı
Oralarda karanlık çok bulunur

Oralarda ölüm çok bulunur
Öldü elleri Lumumba'nın

Oralarda toprak çok bulunur
Oralarda toprak çok bulunur
Oralarda toprak çok bulunur
Dirilir elleri Lumumba'nın

Esmerdi de

Vurdu aydınlığı sularına Kongo'nun
Yeryüzünde Kongo çok bulunur

KARALTI

Dursa çevrik
İçinizden geçenlere
Geçen güle
Giden sese

Ağzınız kuruydu değiyordu
Düştü birden büyük hayvan karaltıları suya

Bırakılmıştı çocuk saçlıydı
Kapmıştınız kaçırmıştınız başıboş kamyonun
karaltısından

Dizginleri kopmuştu dağınıktı atlardı gelen
Kendinizi atmıştınız yol kıyılarına

Dursa çevrik
O karaltı o korku o göz

O göz dursa
Badanasında dört duvarınızın

Elinizin üstünde dursa
Kara bir ışık gibi dursa

Dursa çevrik yazdığınıza çizdiğinize
Açar açmaz gözlerinizi
Açılsa o da

O göz hani
İp atlıyordunuz da takılmıştı çocuk bacaklarınıza

Dursa hep

Karga sürülerinden kopan çığlıklar gibi
Başınızın üstünden ayrılmasa
Dursa çevrik
İşinize gücünüze aşkınıza
Dursa
Da

SÜREKLİ SU

Ben en eski yazıları okudum en eski suları
O uzun suları çok suları en eski yazıları

Yürüdü ak aydınlığım soğuk yokluğa ilk çağlardan
İlk güneşlerden ilk sulardan tâ en eski yazılardan

Uçsuz bucaksızdı evren yazısı yoktu karanlıktı
Evrende uçsuz bucaksız insan yeni sulara çıktı

ALICI KUŞ

1. basım 1966
2. basım 1976
3. basım 1981

Bir ışık gidiyordu gecede karanlıkta
Karanlıkta suda
Umut ışığı gibi ardına baka baka
Gidiyordu bir ışık karanlık suda

KAN İŞTE...

Onurlu kan yılgın kan nasıl da kan
Ayışıksız, sabah uykuları yok kan ezgin bitkin kan
Kaçındığımız görmezlikten geldiğimiz demirdeki
çimentodaki teldeki kan
Sıkıntılı savruk coşkulu kan
Ölgün kan güldeki viskideki
İncelen tükenen kuruyan
Tırnakta gözyaşında

ARDI SIRA

İşsiz güçsüz bir yağmur
Pencerede dururken
Hem birini bekle, kulağın kapıda olsun
Hem de İmroz'da Kaleköy'deki
Küçük beyaz kilisenin
Denize açılıp açılmadığını
Düşün
Yelkenli kayıkların ardı sıra

PARÇALI BULUT

1

Nasıl barınsın aşkım
O uzak adada, o kayalıkta
Kapadın sen de kapını

Bir deniz kestanesi kumlarda savrulurken

2

Kısma lâmbanı
Yıldız-karayel değil
Kapını pencereni döğen

3

Bir deniz yıldızı bulursan
Islak kıyılarda yarın
Gün vurmadan sulara at

Gün vurmadan

4

Şeytan minareleri yürüdüler
Savurdu ilk zıpkını süngere Niko
Sen de çık görün
Kullan uzun parmaklı ellerini
Kaldır gökyüzünü denizden kayalardan

5

Hangi adla çağırırsan çağır
Duyarım ben diyordun

Duymuyor musun

ALICI KUŞ

Vurur düşlerine ozanın
Güneş kızgınlığından birkaç ağustos
Birkaç ağaç
Yüksek ormanlar kuytusundan

Kardeşliğin alıcı kuşu
Kalkar konar

Köylü
Biçer ayrık otlarını ayırır başaklardan
Kalkar konar
Kardeşliğin alıcı kuşu

İşçi
Tutar ucundan en acar biçimlerin
Sürer
Bin başıboş atı bin cehennemi birden

Kardeşliğin alıcı kuşu
Kalkar konar

Duran el
Gitmeyen ayak
Bir göz ki
Arkasında bir ölü gözü
Bir ses ki
Arkasında bir ölü sesi
Döner durur
Kardeşliğin alıcı kuşu

Kalkar konar
Bir açık yürekten bir ötekine
Bir bugüne bir yarına
Alıcı kuşu kardeşliğin

KARANLIĞA KALAN

Karım çalışıyor

Kırmızı bir fırıldak
Döner durur
Bir mavisine karşı

Beklenen
Karanlığa kaldı

Karım çalışıyor
Çocuğumuz
Karalamak istiyor kâğıdı

Beklenen
Karanlığa kaldı

Karım çalışıyor
Sayılar sayıyor
Çizgiler çiziyor
Çocuğumuz
Karnında

Dün bir ağaç
Bağıra çağıra söyledi
Basıp gittiğini kışın

Beklenen
Karanlığa kalan birşey

BİLMEZ MİYİM

Elden ne gelir deme
Bilmez miyim
Geçit dardır
Kapı duvar
Gecenin karasında kedi gözleri
Suyun dibinde balçık
Şenlik neymiş
Kalabalık tören ne
Acında olsun
Kıvancında aşkında
Kendi kendine sokulursun
Döğersin yüreğini
Yüreğinin örsünde

Ey döğ be yüreğini
Yüreğinin örsünde

UZUN OVALAR
ÇIN ÇINDI

Tülin'e

Birden uzun ovalar
Göründü çın çındı

Yaz yağmuru yağdı birden
Durgun sular birden aktı
Bir beyaz at geldi geçti
Yanımızdan yöremizden

Düştü bir gül elimden bin parça oldu
Bin düş bin gerçekti herşey

Ey güzel kent dost kişi ey
Hürlük eşitlik tokluk
Varsın sınırsızsın dirisin
Duruyorsun yeryüzünde

Uzun ovalar göründü
Çınladı bin kulağım birden
Birden bin gözle baktım evrene
Ey açık denizler ey erişilmez gök
Görmediğim bilmediğim çiçekler
Birden dokundum ellerinize
Yüzleriniz yüzüme değdi

Uzun ovalar çın çındı
Ey sen kulakların duyamadığı
Ey şarkıları parçalıyan ses
Çağırdın işte geldik
Aldık yerimizi doğada

Hoşgeldin Nice oğlum
Oğlum Nice merhaba

SENLİ

Yaprakları dökülünce ağaç
Kuşyuvasını saklıyamadı

Seni okşarken elim
Ağustos sularında sürükleniyor

Bir gelincik tanık
Sayısız papatyanın beyazlığına

31 EKİM 1964

Suç kanıtı karanfiller beyazdı
Savcı söyledi yazıcı yazdı

Kanlı bir gömlek değildi
Tüfek tabanca bıçak
Karanfildiler

Karanfildiler hem de beyaz
Alındılar durdukları yerden
Açık alandan güneşten
Evlerin bulutların önünden
Yakalandı götürüldüler
Kırk karanfildi kırkı da

Uçtu gitti
Aydınlık düşleri toprak saksıların
Yağmur sonlarının sevinci
Yazlardan inen sıcak
Sorguda duruşmada

Karanfildiler hem de beyaz
Kırk karanfildi kırkı da beyaz

SOKAK

Önce yağan kara gülümsedi
Kaçıştı sonra yalın ayak çocuklar
Dikildi durdu işsizin biri
Çıkardı güneşi ceplerinden

Kadındı kursağına girmedi
Kaç gündür sıcak bir şey
Tâ Sivas'taki çorbasını
Uzattı bir hasta yattığı yerden

Oda soğuk
Kapı aralıktı
Bir bebek öğrendi karanlığı
Bir uçurtma tellere takılırken

1951 di. 1952. 1953 geçti geçiyor derken
Dışarda buluştuk 54 le

— On yıl olmuş
On yıldan da çok

— Bu taş duvarlar dururken böyle
Bu demir parmaklık pencerede
Kelepçe zincir yerli yerinde
Aslı yok
Kırk yıl güneşe baksam
Kaçmış zindan karanlığı gözbebeklerime
Varsın konuşulsun sustuklarımız
Sözcükler kırık

Yirmiyedi yaşımdan üç uzun mevsim
Tüm yirmisekizim
Güz ayları yirmidokuzundan
Gecede demirlerin arkasında
Bir yitiyor bir görünüyoruz
Sanki bir gidene sesleniyorum
— Kardeşim kardeşim kardeşim
Taştan demirden de geçiyor zaman

— On yıl mı olmuş
Daha daha mı çok
Ellerim sokaklara varmadan

NİCE

Oğlum Nice
Her öğrendiğini
Şarkısına katıyor
Hey Nice
Tosun Nice

AKŞİT'İN TÜRKÜSÜ

Arkadaşım Şevki Akşit içerdeyken
Dilinden düşmeyen o türküyü
Çıkınca bir kez olsun
Söylememiş
Ey Akşit
Ey kırların açıkların türküsü

«Çıktım Koza'nın dağına
Karı dizleyi dizleyi
Yarelerim göz göz oldu
Cerrah gözleyi gözleyi»

ÖTESİ KOLAY

Ey yıldız
Ey uzak
Çok uzak yıldız
Işığın bizi buldu ya
Sen ona bak
Yarın gibi
Yarın yarın yarın

GÖÇ

Leylekler döne döne
Birike birike
Gitti
İçim
Boş kalan yuvalarına benzedi
Yağmurda

NİCE'NİN PABUÇLARI

Nice
Bir erik dalı geçirmiş eline
Uğraşıp duruyor
Giydirmek için pabuçlarını
Çiçeklerine
Serçeler pencereden
Bir gelir bir geçerken

KARA

İşsizin önünde
Bir beyaz kâğıt
Durmadan
Karalanıyor

YENİDEN

Nice
Yeniden öğretti bana
Güler yüzlü olmanın
Güzelliğini

ÇARŞAMBA

Hey çarşamba
Salıdan sonraki Çarşamba
Bugün Perşembe

İÇİNDEKİLER

İSTANBUL BULUTU

Sunu	7
Od	8
Işırken	9
Enikonu	10
Gitme Kal	11
İstanbul Bulutu	12
Dörtlük	13
Afrika Göklerinde Üç Parça Bulut	14
İkilik	16
Beklerken	17
Çağrı	17
Ağır	18
Yol Yorgunu	19
«Anna Frank'ın Hatıra Defteri»	20
Aydın Hali	21
Düşü Etin Tırnağın	21
Dörtlük:	22
Gece	22
Ağıt	23
Güvercin Kanadıyla	24
Yarından Tezi Yok	25
Caba	26
Dörtlük:	27
İkilik	27
Belli Belirsiz	28
Ortancası	29
İkilik	29
En Çok	30
Satranç	32
Güvercin	33

KEDİ AKLI

Sunu	37
Dayanıklı Su Akan Su	38
Dörtlük	38
Ben Beni	39
Yok Yere	40
Da	41
Ak	42
Boşta	43
Didine	44
Kedi Aklı	45
Karşıda Çardak Lâpseki	48
Oyuncakçı Kenan	53
Açık İşte	54
Analar	56
Dur Dur	57
Bir Yana	58

SAAT SEKİZİ GEÇ VURDU

Sunu	61
Saat Sekizi Geç Vurdu	62
Elim Acıkırdı Hep	64
Kartacalı Yıkıntı	65
Bulurdu Beni	66
Dar Açı	67
Kimi	68
Sıcak Çekme	69
Pascal Boşluğu	70
Soğuk Demirci	71
Eğreti Denge	72
Der Demez	73
Hürlüğün Üstüne Sürdüler Beni	74
Ağıt	75
Karaltı	76
Sürekli Su	78

ALICI KUŞ

Sunu	81
Kan İşte...	82
Ardı Sıra	83
Parçalı Bulut	84
Alıcı Kuş	86
Karanlığa Kalan	87
Bilmez miyim	88
Uzun Ovalar Çın Çındı	89
Senli	90
31 Ekim 1964	91
Sokak	92
Konuşma	93
Nice	94
Akşit'in Türküsü	94
Ötesi Kolay	95
Göç	95
Nice'nin Pabuçları	95
Kara	96
Yeniden	96
Çarşamba	96

ALICI KUŞU KARDEŞLİĞİN

ARİF DAMAR

ŞİİR

Duran el
Gitmeyen ayak
Bir göz ki
Arkasında bir ölü gözü
Bir ses ki
Arkasında bir ölü sesi
Döner durur
Kardeşliğin alıcı kuşu
Kalkar konar
Bir açık yürekten bir ötekine
Bir bugüne bir yarına
Alıcı kuşu kardeşliğin

ÖNEMLİ NOT

Bu kitap basılı fiyatının üzerinde satılamaz.

100 Lira